

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1634

гр. Казанлък, 08.07.2025 г.

**РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ЧЕТВЪРТИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на осми юли през две хиляди двадесет и пета
година в следния състав:

Председател: ЙОВКА Б. ПУДОВА

като разгледа докладваното от ЙОВКА Б. ПУДОВА Гражданско дело №
20255510100613 по описа за 2025 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба на “А.“ ЕООД, с
ЕИК:*** със седалище и адрес на управление: гр.П., ***, против “А.“ ЕАД, с
ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: гр.П., *** по чл.422, ал.1 вр. с
чл.415, ал.1 от ГПК вр. с чл.86 от ЗЗД.

След депозиране на отговора на исковата молба, ищецът “А.“ ЕООД с
ЕИК:*** е подал молба вх.№*** г. с която заявява, че на *** г. ответникът
“А.“ ЕАД, с ЕИК:*** е заплатил претендираната сума от 419 лв. лихва за
забава, поради което по реда на чл.233 от ГПК се отказва от предявения иск и
с молба вх.№*** г. претендира присъждане на направените в исковото и
заповедното производство разноски.

Съгласно разпоредбата на чл.233 от ГПК ищецът може да се откаже
изцяло или отчасти от спорното право във всяко положение на делото. Тъй
като ищецът се отказва изцяло от исковата молба, то съдът е десезиран от
решаването на спора, поради което производството по делото следва да бъде
прекратено.

Съгласно т.13 от Тълкувателно решение №4/2013 по т.д.№4/2013г. на ВКС,
ОСГТК, издадената заповед за изпълнение и изпълнителният лист подлежат
на обезсилване при прекратяване на производството по иска, предявен по реда
на чл.422, респ. чл.415, ал.1 от ГПК, с изключение на случая на прекратяване
на производството по делото при сключена съдебна спогодба или ако исковият
съд приеме, че заповедта за изпълнение е влязла в сила. Компетентен да
обезсили заповедта за изпълнение при прекратяване на производството по
иска, предявен по реда на чл.415, ал.1 / респ. след изм.-ДВ бр.86 от 2017 г.-
чл.415, ал.4/, е съдът в исковото производство, който е постановил
определението за прекратяване. В случая поради прекратяване на
производството по делото поради отказ от търсената защита, издадената по
ч.гр.д.№3270/2024 г. по описа на Районен съд- Казанлък заповед
№51/14.01.2025 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК
следва да бъде обезсилена в частта относно сумата 419.54 лв. лихва за забава
от 01.01.2024 г. до 09.12.2024 г.

По разноските:

Съгласно чл.78, ал.1 от ГПК ищецът има право да иска присъждане на разноски съобразно с уважената част от иска. Правото на ответника да му бъдат присъдени разноски, направени в съдебното производство по граждански дела, е предвидено в чл.78, ал.2 от ГПК. Според тази разпоредба разноските се възлагат върху ищеца, ако ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и ако признае иска. В тежест на ищеца са и разноските, направени от ответника съобразно отхвърлената част от иска – чл.78, ал.3 от ГПК. Тълкуването на тези разпоредби налага извода, че в случаите на разрешаване на спора по същество правото на страните на разноски е предпоставено от основателността или неоснователността на предизвикания от ответника спор т.е. от извънпроцесуалното му поведение. Нормата на чл.78, ал.4 от ГПК предвижда право на ответника на разноски и при прекратяване на делото. Когато отказът от иска е породен от факти, настъпили след предявяването на иска и ищецът веднага след това се е отказал от иска си, отговорността за разноските ще следва да се понесе от ответника т.е. на него не се дължат разноски от ищеца, ако ответникът с поведението си е станал причина за предявяването на иска. В тези случаи, съдът следва да изследва дали с поведението си, ответникът е станал причина за предявяването на иска и по аналогия с разпоредбата на чл.78, ал.2 от ГПК, да направи извода за основателността на претенцията за присъждане на разноски, при прекратяването на делото поради отказ от иска от страна на ищеца. Противното разбиране би довело до неоснователно обогатяване от страна на ответника по делото, станал причина за предявяване на иска. / Определение №843/17.11.2014 г. по ч.гр.д.№6176/2014 г. на ВКС, IV г.о., Определение №626/20.08.2012 г. по ч.гр.д.№275/2010 г. на ВКС, IV г.о., Определение №1176 от 28.12.2012 г. по ч.т.д.№560/2012 г. на ВКС, II т.о. и др./. В случая производството по настоящото дело е за сумата 419.54 лв., явяваща се лихва за забава за периода от 01.01.2024 г. до 09.12.2024 г., за което вземане е издадена заповед №51/14.01.2025 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№3270/2024 г. по описа на РС-.К.. Заповедното производство по ч.гр.д.№3270/2024 г. на РС-.К. е образувано по подадено на 13.12.2024 г. от “А.“ ЕООД с ЕИК:*** заявление вх.№18042/13.12.2024 г. за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК срещу “А.“ ЕАД, с ЕИК:*** със седалище и адрес на управление: гр.П., *** за сумите: 3287.26 лв. главница, представляваща неплатена наемна цена за периода от 01.01.2024 г. до 31.12.2024 г. по договор за наем от *** г., вписан в службата по вписванията при РС-.К. с вх.рег.№***г., 419.54 лв. лихва за забава за периода от 01.01.2024 г. до 09.12.2024 г. и законна лихва от подаване на заявлението до изплащане на вземането. След издаване на заповедта за изпълнение и в срока по чл.414, ал.2 от ГПК длъжникът “А.“ ЕАД, с ЕИК:*** е подал възражение вх. №2235/07.02.2025г. по чл.414 от ГПК. С оглед указанията, дадени на основание чл.415, ал.4 вр. с ал.1, т.1 от ГПК заявителят “А.“ ЕООД с ЕИК:*** е подал молба вх.№3225/24.02.2025 г. с приложено към нея извлечение от сметка, в която сочи, че по издадената заповед за изпълнение длъжникът “А.“ ЕАД, с ЕИК:*** е погасил главницата от 3287.26 лв. и остават неплатени лихвата за забава в размер на 419.54 лв. и разноските. Съгласно мотивите на т.10.в. на Тълкувателно решение №4/2013 по т.д№4/2013г. на ВКС, ОСГТК разноските в заповедното производство представляват последица от уважаване на заявлението и са изрично разграничени от задължението на длъжника в съдържанието на заповедта за изпълнение - чл.412, т.6 от ГПК. В

исковия процес разпределението на отговорността за разноски няма характер на самостоятелно съдебно предявено притезание. Ако кредиторът е получил изпълнение на вземането, но не и на разноските по заповедта за изпълнение в периода след подаване на заявлението и при депозирано възражение от длъжника, интересът от предявяване на иск за съществуване на вземането е отпаднал. В случая поради извършеното след образуване на ч.гр.д. №3270/2024 г. на РС-.К. плащане от длъжника на вземането за главница в размер на 3287.26 лв. е отпаднал правният интерес на кредитора "А." ЕООД от предявяване на иска за съществуване на това вземане. Съгласно чл.422 от ГПК искът за съществуване на вземането се смята предявен от момента на подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, когато е спазен срокът по чл.415, ал.4 от ГПК, което в случая е 13.12.2024 г. Съдът намира, че ответникът е дал повод за инициране на заповедното производство и за водене на настоящото дело за паричното вземане в размер на 419 лв., не признава иска, а причината, поради която ищецът е направил отказ от иска е погасяване на вземането в хода на процеса, което е предявено изискуемо. Ето защо ответникът дължи и следва за заплати на ищеца направените по настоящото дело разноски в размер на 25 лв. държавна такса и 500 лв. адвокатско възнаграждение и разноските, направени в заповедното производство в размер на 702.14 лв.

Водим от гореизложеното и на основание чл.233 от ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.дело №613/2025 год. по описа на Районен съд-Казанлък поради отказ от предявения иск с правно основание чл.422 вр. с чл.415 от ГПК вр. с чл.86 от ЗЗД.

ОСЪЖДА "А." ЕАД, с ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: гр.П., ***, да заплати на "А." ЕООД, с ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: гр.П., ***, направените по делото разноски в размер на 525 лв. и 702.14 лв. разноски по ч.гр.д.№3270/2024 г. по описа на РС-.К..

ОБЕЗСИЛВА Заповед №51/14.01.2025 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, издадена по ч.гр.д.№3270/2024 г. по описа на Районен съд- Казанлък частта за сумата 419.54 лв. лихва за забава от 01.01.2024 г. до 09.12.2024 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Окръжен съд- С. в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____